

WSC 1 - Nieuwendam 3 gespeeld op 14 januari 2003:

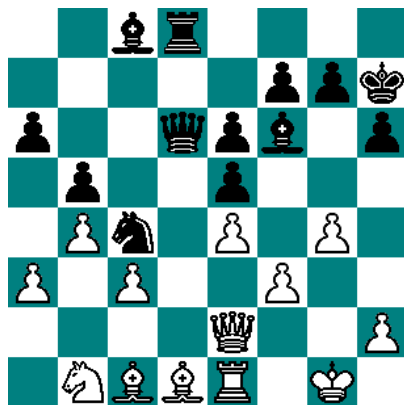
z P.Wijnand	1 - 0	R.de Sain	1768
w R.Tijssens	0 - 1	F.Jungen	1793
z W.Birkhoff	1 - 0	R.Bronkhorst	1565
w T.van Tubergen	½ - ½	S.le Noir	1679
z D.Spel	1 - 0	M.Ran	1634
w E.van Wigcheren	1 - 0	J.Meulmeester	
z W.Blijstra	0 - 1	P.Nunnink	
w H.Boom	½ - ½	G.van Waardt	1691

WSC 1	5 - 3	Nieuwendam 3	

De tegenstander van Wijnand koos met wit in de opening voor een geïsoleerde centrumpion, maar daarbij hoort wel een agressieve opstelling. Die bleef echter achterwege waardoor zwart steeds meer druk op de pion kon brengen die dan ook verloren ging. Toen wit bovendien voor een algemene afruil koos kon Peter het pionneindspel geheel naar zijn hand zetten.

Tijssens blunderde reeds op de 5^e zet en verloor een stuk voor 2 pionnen en werd bovendien met een non-actief paard op h8 opgescheept die uiteindelijk ook moest worden ingeleverd. In no-time werden de stukken afgeruild, waarna een hopeloos eindspel overbleef met 3 pionnen voor 2 lichte stukken. Rob vocht nog door tot de 40^e zet.

Birkhoff kwam met zijn geliefde Caro-Kann ditmaal in de doorschuifvariant terecht. Wit speelde aanvullend op de koningsvleugel waarbij een lange rochade op z'n plaats was geweest. De korte rochade legde zijn spel lam en een pionoffer (of blunder?) met dameruil bracht zwart in een gunstig toreneindspel. Dit werd op simpele wijze door Wim tot winst gevoerd.

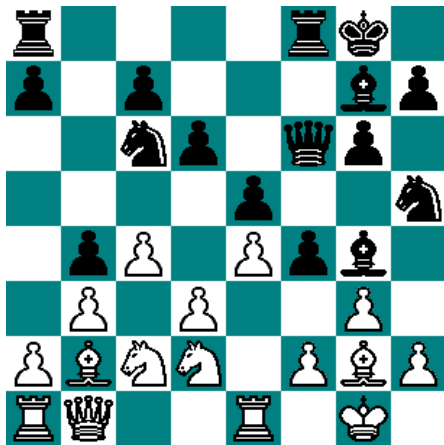
Van Tubergen speelt graag e4, op het Siciliaans antwoordde hij met Lc4 die na e6 op graniet stuit. Dit was de trent van de hele partij. Beide spelers hadden niet de moed de zaak open te breken en voordat alle stukken van het bord waren werd tot remise besloten. *Vlak voordat de puntending een feit was, werd er nog een blunder begaan door Theo, die gelukkig niet werd opgemerkt! Zie het volgende diagram (PW).*

Hier werd door wit **31.Dg2?** gespeeld en de partij ging verder met Db6+? 32.Kh1 Lg5 met remise. Wat is er echter tegen **Dxd1! 32.Txd1 Txd1+ 33.Kf2 Txc1** en wit wordt opgerold?

Van Wigcheren speelde Schots met 1.e4 e5 2.Pf3 Pc6 3.d4 exd4 4.Lc4 d6 5.0-0 waarop zwart Lg4 deed volgen. In plaats van nu met Lxf7+ een pion te winnen met betere stelling, speelde hij de sjablone zet 6.c3 en kwam na Pe5 7.Le2 d3 8.Lxd3 Pxf3 9.gxf3 Lh3 slechter uit de opening. Zij tegenstander speelde op zijn beurt ook niet al te sterk waardoor wit de rochade van zwart kon verhinderen. De onzekere positie van de koning op d8 werd het thema van de partij, waarbij ook de slechte ontwikkeling van zijn looper zwart op ging breken. De stand was op dat moment 4-3 in ons voordeel, dus werd deze spannende partij beslissend. Eric had flink tijdvoordeel en de betere stelling, maar i.p.v. de open b-lijn met zijn toren in te nemen, ging hij knoeien en leverde daarbij bovendien veel tijd in. Toen hij ook nog een stuk wegblunderde, zag je de omstanders denken 'Nee toch, niet alweer'. Maar neen, er was gelukkig een voortzetting waarmee het stukverlies weer kon worden goedge maakt en daarna begon het bij zijn opponent te rammelen. Met een zucht van verlichting sloot Van Wigcheren zijn partij winnend af.

Zelf speelde ik tegen een tegenstander die beide lopers fianchetteerde en verder niet het minste initiatief nam. In de zwarte Koningsindische opstelling zijn er dan twee mogelijkheden: dichtschuiven of met en f5 op de koningsvleugel aanvallen, natuurlijk kies ik dan het laatste. Dit leidde uiteindelijk tot de volgende diagramstelling:

De witte stukken staan aan de verkeerde kant van het bord, maar ikzelf heb een prachtige aanvalsstelling. Wit speelt gedwongen **17.f3** Wanneer zwart nu zijn loper terugtrekt komt wit uit de problemen. De stelling is echter rijp voor een stukoffer. 17.h3 is nog slechter na fxg3 18.f3 Le6 en Pf4 **fxg3 18.hxg3** Wit gaat terecht niet op het stukoffer in, bijv. 18.fxg4 Df2+ 19.Kh1 Pf4 20.Tg1 gxh2 21.Kxh2 Dh4 mat. **Pxg3 19.Pe3 Le6 20.Pd5 Lxd5 21.Lxd5 Pe7 22.Dc2 Ph5 23.Pc4 Pf4 24.Tf1 Dg3 25.Lc1 h5 26.Ld2?? Dxc2 mat.** De stand was echter ook hopeloos na 26.a3 h4 27.Kh1 Dg3 28.Lf1 Df3.

Blijstra is altijd al een verhaal apart: hij staat gewonnen, of denkt dat hij gewonnen staat. Maar aan het eind van de partij rest meestal een nul. Ja Wim, we worden allemaal een jaartje ouder en dat ga je merken.

Boom kreeg een Franse verdediging voorgeschoteld. Dat speelt hij meestal solide uit, ook ditmaal was er geen vuiltje aan de lucht en werd na lange strijd en slechts 26 zetten de vrede getekend.

Eindelijk gerechtigheid voor het 1^e team. Vele malen gingen er voorheen op het eind van de avond punten verloren. Laten we nu in de sterkste opstelling het degradatiespook de nek omdraaien!

Dick Spel